

اثر منبع روغن و مکمل‌های غذایی ال کارنیتین و راکتوپامین بر عملکرد رشد و برخی فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون ماهی قزل آلاهی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*)

عباس احمدیان، سید محمد علی جلالی*، جواد پوررضا

*Fish.nutritionist@gmail.com

دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد، شهرکرد، ایران

تاریخ دریافت: تیر ۱۳۹۳

تاریخ پذیرش: اسفند ۱۳۹۳

چکیده

این آزمایش به منظور بررسی اثرات دو منبع روغن در جیره غذایی با مکمل‌های ال کارنیتین و راکتوپامین بر عملکرد رشد و فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون ماهی قزل آلاهی رنگین کمان، انجام گرفت. تعداد ۲۸۸ عدد ماهی قزل آلاهی رنگین کمان با میانگین ($\pm SD$) وزن اولیه 5 ± 90 گرم، در یک آزمایش فاکتوریل $2 \times 2 \times 2$ به صورت کاملاً تصادفی به ۳۲ تانک فایبرگلاس اختصاص یافتند و به مدت ۸ هفته ۲ بار در روز و در حد سیری ظاهری با هشت جیره غذایی آزمایشی تغذیه شدند. جیره‌های آزمایشی شامل دو نوع روغن ماهی و سویا با دو سطح مکمل ال کارنیتین (صفر و یک گرم در کیلوگرم) و دو سطح راکتوپامین (صفر و ده میلی گرم در کیلوگرم) در جیره بود. در پایان آزمایش ضریب تبدیل خوراک، نرخ رشد ویژه، مصرف خوراک، افزایش وزن و فراسنجه‌های بیوشیمیایی سرم خون ماهی‌ها مانند آلبومین، پروتئین کل، تری گلیسرید، کلسترول و لیپوپروتئین با چگالی بالا اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که ضریب تبدیل خوراک ماهی‌ها تحت تاثیر نوع روغن و مکمل راکتوپامین قرار نگرفت اما افزودن ال کارنیتین به جیره، سبب کاهش معنی‌داری آن شد. افزودن ال کارنیتین و راکتوپامین به جیره‌ی دارای روغن ماهی سبب بهبود معنی‌دار در ضریب تبدیل خوراک ماهی‌ها شد. روغن ماهی رشد ویژه ماهی را افزایش داد و بیشترین مقدار آن در تیمار غذایی دارای روغن ماهی با راکتوپامین مشاهده شد. افزایش وزن ماهی‌ها تحت تاثیر نوع روغن، مکمل‌های ال کارنیتین و راکتوپامین قرار نگرفت اما افزودن راکتوپامین به جیره دارای روغن ماهی سبب بهبود آن شد. راکتوپامین سبب کاهش تری گلیسرید، و ال کارنیتین سبب افزایش معنی‌دار آلبومین و لیپوپروتئین با چگالی بالا در سرم خون ماهی شد. بین منبع روغن و افزودن مکمل ال کارنیتین و راکتوپامین به جیره اثر متقابل معنی‌داری بر فراسنجه‌های سرم خون ماهی، به جز لیپوپروتئین با چگالی بالا، مشاهده شد. در مجموع نتایج این آزمایش نشان داد که پاسخ‌های فیزیولوژیکی و رشد ماهی قزل آلاهی رنگین کمان به مکمل‌های غذایی ال کارنیتین و راکتوپامین تحت تأثیر منبع روغن جیره است.

کلمات کلیدی: روغن ماهی، روغن سویا، ال کارنیتین، راکتوپامین، ماهی قزل آلاهی رنگین کمان

*نویسنده مسئول

مقدمه

ماهی منبع عالی از پروتئین و اسیدهای چرب غیر اشباع است که برای تغذیه و سلامتی انسان ارزش زیادی دارد. ماهی مانند سایر حیوانات برای تامین انرژی و اسیدهای آمینه ضروری خود به منابع غذایی نیاز دارد و علاوه بر این به یک منبع جیره ای از اسیدهای آمینه غیر ضروری یا پیش ساز آن برای ساخت پروتئین نیاز دارد (Halver & Hardy, 2002). اصلی ترین ماده مغذی انرژی زا در جیره ماهی، چربی است که موجب صرفه جویی در مصرف پروتئین می‌شود. بنابراین در آبی پروری توجه ویژه‌ای به استفاده از جیره‌های غنی از انرژی که دارای لیپید و چربی زیادی است می‌شود. این موضوع سبب تغییر متابولیسم اسید چرب و لیپید و سلامتی ماهی و نیز تغییر کیفیت طعم و ویژگی‌های گوشت ماهی برای مصرف کننده می‌شود (Halver & Hardy, 2002). ماهی قزل آلی رنگین کمان نیازمند اسید چرب امگا مثل اسیدهای چرب ضروری لینولنیک و لینولنیک در جیره غذایی است و فراهم کردن حدود یک درصد از اسیدهای چرب امگا-۳ در جیره‌هایی که دارای روغن‌هایی با منشأ حیوانی یا گیاهی است می‌تواند سبب رشد طبیعی ماهی قزل آلا شود (Ninawe & Khedkar, 2009). استفاده از روغن های گیاهی به جای روغن ماهی سبب کاهش اسیدهای چرب غیر اشباع سری امگا -۳ و اسیدهای چرب ایکوزاپنتانوئیک و داکوزاهگزانوئیک در بافت بدن ماهی قزل آلا می‌شود زیرا روغن‌های گیاهی در مقایسه با روغن ماهی مقدار کمتری اسیدهای چرب بلند زنجیر با چند پیوند دوگانه سری امگا -۳ دارند (Greene & Selivonchick, 1990) و ماهی منبع مناسبی از این اسیدهای چرب است (Moreno & Mitjavila, 2003). ال کارنیتین یا گاما تری متیل بتاهیدروکسی بوتیرات، ماده ای مغذی غیر ضروری است که به صورت یک ترکیب شبه اسید آمینه‌ای نیز شناخته می‌شود. وظیفه اصلی ال کارنیتین انتقال اسیدهای چرب از غشای داخلی میتوکندری به محل بتا اکسیداسیون در ماتریکس میتوکندری است (Rassoul et al., 2005). مشخص شده است که این ترکیب انتقال و اکسیداسیون اسیدهای چرب بلند زنجیر را در میتوکندری ماهی قزل آلا افزایش می‌دهد، بنابراین مکمل کارنیتین در جیره می‌تواند با

بهبود بازده استفاده از انرژی ناشی از اکسیداسیون لیپیدها، عملکرد ماهی در استفاده از پروتئین جیره را افزایش دهد (Ozorio et al., 2003). اثرات محرک رشد مکمل غذایی ال کارنیتین در تحقیقات مربوط به باس دریایی اروپایی (Santulli & D'Amelio, 1986) و ماهی قزل آلی رنگین کمان (Jalali Haji-abadi et al., 2010) مشاهده شده است. از طرفی برخی محققین دیگر افزایش رشد ناشی از مکمل غذایی ال کارنیتین را در باس دریایی (Dias et al., 2001)، ماهی قزل آلی رنگین کمان (Chatzifotis et al., 1997) و گربه ماهی کانال (Burtle & Liu., 1994) مشاهده نکردند. مشخص گردیده است که افزودن یک گرم ال کارنیتین به هر کیلوگرم از جیره غذایی ماهی قزل آلی رنگین کمان سبب بهبود بازده و عملکرد ماهی می‌شود (Jalali Haji-abadi et al., 2010).

راکتوپامین یکی از فنل اتانول آمین های مصنوعی است که به علت میل ترکیبی زیاد آنها با گیرنده های بتا به عنوان ترکیبات محرک گیرنده بتا یا آگونیستهای بتا آدرنرژیک (β -Adrenergic agonists) شناخته می‌شوند. این ترکیبات دارای خصوصیت توزیع مجدد مواد مغذی هستند. بتا آگونیست‌ها از لحاظ ساختمانی شبیه به کاتاکول آمین‌های طبیعی مانند دوپامین، نوراپی نفرین و اپی نفرین هستند و قادر به تغییر توزیع نسبت انرژی مصرفی بین بافت های چربی و گوشت بوده و بنابراین سبب بهبود نسبت گوشت به چربی می‌شوند (Ricke et al., 1999). پژوهش های انجام شده در ارتباط با استفاده از محرک‌های بتا آدرنرژیک در گربه ماهی کانالی (*Ictalurus Punctatus*) (Mustin & Lovell, 1995) و ماهی قزل آلی رنگین کمان (Vandenberg & Moccia, 1998) نشان می‌دهد که اثرات آنابولیکی آنها بر ماهی کمتر از پستانداران است. در پژوهشی نشان داده شده است که استفاده از مکمل ال کارنیتین سبب افزایش غلظت سرمی کلسترول و تری گلیسرید خون ماهی قزل آلا شده و با افزایش سطح ال کارنیتین در جیره سطح پروتئین تام، گلوبولین و آلبومین سرم خونی ماهی روند افزایشی نشان داد (Jalali Haji-abadi et al., 2010). نتیجه پژوهش های قبلی نشان می‌دهد که استفاده از ال کارنیتین و راکتوپامین اثر متقابلی بر سطح تری گلیسرید

گرفت. به منظور تهیه جیره‌های آزمایشی از خوراک اکستروید شده تجاری GFT₁ شرکت فرادانه بدون روغن، به عنوان جیره پایه استفاده شد (جدول ۱). هشت جیره آزمایشی با دو نوع روغن ماهی و سویا (هر کدام به مقدار ۱۱ درصد جیره)، دو سطح صفر و یک گرم ال کارنیتین (ال کارنیتین تارترات شرکت شهر دارو، L-Carnitine - Tartrate) و دو سطح صفر و ۱۰ میلی‌گرم راکتوپامین هیدروکلراید در هر کیلوگرم جیره به جیره پایه اضافه شد (جدول ۱). در پایان آزمایش ماهی‌ها با تری کائین متان سولفونات (۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر) بی‌هوش و زیست‌سنجی انفرادی آن‌ها شامل اندازه‌گیری طول استاندارد با دقت ۰/۲ سانتیمتر و وزن ماهی با دقت ۰/۵ گرم انجام شد. سپس از هر وان ۳ ماهی به صورت تصادفی انتخاب و پس از خونگیری از ورید ناحیه دمی، وزن کبد و لاشه (با سر و بدون اندام‌های داخلی) هر ماهی اندازه‌گیری و ثبت شد. شاخص رشد ویژه (SGR: Specific Growth Rate)، افزایش وزن، ضریب تبدیل خوراک، شاخص چاقی، شاخص کبدی و راندمان لاشه با استفاده از روابط زیر محاسبه شد.

شاخص رشد ویژه: $SGR = (\ln w_2 - \ln w_1) \times 100 / T$

$\ln w_1$: لگاریتم طبیعی وزن اولیه ماهی (گرم)

$\ln w_2$: لگاریتم طبیعی وزن نهایی (گرم)

T: مدت انجام آزمایش (۵۶ روز)

افزایش وزن = وزن نهایی (گرم) - وزن اولیه (گرم)

ضریب تبدیل خوراک = خوراک مصرفی در طول دوره

پرورشی (گرم) ÷ افزایش وزن ماهی (گرم)

شاخص چاقی $W:K = (W/L^3) \times 100$: (K) وزن بدن (گرم)

و L طول کل بدن (سانتیمتر)

شاخص کبدی: [وزن کبد (گرم) ÷ وزن کل بدن (گرم)] × ۱۰۰

راندمان لاشه: [وزن لاشه (گرم) ÷ وزن کل بدن (گرم)] × ۱۰۰

نمونه‌های خون پس از تشکیل لخته، به مدت ۱۰ دقیقه

در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد و با دور ۵۰۰۰

سانتریفیوژ گردید. سرم جدا شده مربوط به ماهی‌های هر

وان به نسبت مساوی مخلوط و در دمای ۲۰- درجه

سانتی‌گراد نگهداری گردید تا غلظت کلسترول (به روش

کلسترول اکسیداز)، تری‌گلیسرید (به روش لیپوپروتئین

سرم خون ماهی ایجاد می‌کند به طوری که استفاده از راکتوپامین به تنهایی سطح تری‌گلیسرید سرم خون را کاهش داد اما افزودن ال کارنیتین به جیره دارای راکتوپامین سبب افزایش آن گردید (Jalali Haji-abadi et al., 2010). به نظر می‌رسد پاسخ ماهی به راکتوپامین بستگی به مواد مغذی جیره و مقدار خوراک دهی دارد و وجود مقادیر کافی پروتئین در جیره غذایی ضروری است. با توجه به اینکه روغن‌ها با منشاء مختلف دارای ترکیب اسیدهای چرب متفاوتی هستند و ممکن است پاسخ ماهی تحت تأثیر نوع روغن مصرفی در جیره قرار بگیرد و نیز با توجه به نقش ال کارنیتین در متابولیسم اسیدهای چرب و انتقال آنها به میتوکندری (Simone & Famularo, 1997) و تأثیر راکتوپامین در لیپولیز چربی‌های بدن (Dunsha., 1993)، پژوهش حاضر به منظور بررسی اثر دو نوع روغن سویا و ماهی با و بدون مکمل‌های ال کارنیتین و راکتوپامین در ماهی قزل‌آلا انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

این آزمایش از فروردین ماه ۱۳۹۲ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد به مدت ۱۰ هفته انجام گرفت. تعداد ۲۸۸ عدد ماهی قزل‌آلای رنگین کمان با میانگین ($\pm SD$) وزن اولیه 90 ± 5 گرم به صورت انفرادی توزین و سپس به صورت تصادفی به ۳۲ عدد وان فایبرگلاس به حجم ۲۲۰ لیتر در سالن مسقف با سیستم نیمه مدار بسته در وان‌ها تقسیم شدند. وضعیت دمای آب به طور دائم اندازه‌گیری و در مدت انجام آزمایش در دامنه ۱۴-۱۲ درجه سانتیگراد قرار داشت. ویژگی‌های آب شامل pH با میانگین ($\pm SD$) 7.85 ± 0.2 و غلظت یون آمونیوم 0.61 ± 0.05 میلی‌گرم در لیتر و اکسیژن آن 6.9 ± 0.4 میلی‌گرم در لیتر در مدت انجام آزمایش بود. به منظور سازگاری ماهی‌ها با شرایط آزمایش، به مدت ۲ هفته با جیره شاهد دارای روغن ماهی و بدون مکمل‌های غذایی تغذیه، و پس از سازگاری، به مدت ۸ هفته با جیره‌های آزمایشی تغذیه شدند. خوراک‌دهی در کل دوره به صورت دستی بر حسب اشتها (سیری ظاهری) به صورت روزانه در دو نوبت صبح و عصر در ساعات ۹ و ۱۷ انجام

اندازه‌گیری‌های خون با دو تکرار انجام گرفت. داده‌های حاصل از آزمایش با استفاده از برنامه SAS و رویه GLM به صورت آزمایش فاکتوریل بر اساس طرح کاملاً تصادفی تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌ها با آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۰/۰۵ انجام شد.

لیپاز)، پروتئین تام (به روش بیوره)، آلومین (به روش بروموکروزل کربن) و لیپوپروتئین با چگالی بالا (به روش معرف آنزیمی کلاسترول) به روش نورسنجی و با استفاده از کیت‌های درمان کاو و با دستگاه اسپکتوفتومتر اندازه‌گیری گردید (خواجه و پیغان، ۱۳۸۶). گلوبولین با تفاضل آلومین از پروتئین تام سرم خون محاسبه گردید. تمامی

جدول ۱: ترکیب جیره‌های آزمایشی با روغن‌های سویا و ماهی و مکمل‌های ال کارنیتین و راکتوپامین

جیره‌های آزمایشی	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
نوع روغن	ماهی	سویا	ماهی	سویا	ماهی	سویا	ماهی	سویا
ال کارنیتین (گرم/کیلوگرم)	۰	۰	۱	۱	۰	۰	۱	۱
راکتوپامین (میلی‌گرم/کیلوگرم)	۰	۰	۰	۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
اقلام جیره (گرم/کیلوگرم)	۸۸۶/۵	۸۸۶/۵	۸۸۶/۵	۸۸۶/۵	۸۸۶/۵	۸۸۶/۵	۸۸۶/۵	۸۸۶/۵
جیره پایه ^۱	۱۱۰	۰	۱۱۰	۰	۱۱۰	۰	۱۱۰	۰
روغن ماهی	۰	۱۱۰	۰	۱۱۰	۰	۱۱۰	۰	۱۱۰
روغن سویا	۰	۰	۱۱۰	۰	۱۱۰	۰	۱۱۰	۰
ال کارنیتین ^۲	۰	۰	۲/۵	۲/۵	۰	۰	۲/۵	۲/۵
مکمل فاقد ال کارنیتین ^۳	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۰	۰
راکتوپامین (میلی‌گرم/کیلوگرم)	۰	۰	۰	۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
گچ	۲/۵	۲/۵	۱	۱	۲/۵	۲/۵	۱	۱
ترکیبات شیمیایی (/)								
ماده خشک	۹۲/۱	۹۲/۲	۹۲/۱	۹۲/۲	۹۲/۲	۹۲/۰	۹۲/۱	۹۲/۱
پروتئین خام ^۴	۳۶/۹۵	۳۶/۹	۳۶/۹۵	۳۶/۹	۳۶/۹	۳۶/۹۵	۳۶/۹۵	۳۶/۹۵
چربی خام ^۵	۱۸/۵۲	۱۸/۵۲	۱۸/۵۲	۱۸/۵۲	۱۸/۵۲	۱۸/۵۲	۱۸/۵۲	۱۸/۵۲
خاکستر ^۶	۷/۶۳	۷/۶	۷/۶۵	۷/۶۴	۷/۶۴	۷/۶۳	۷/۶۲	۷/۶۵

۱. جیره پایه فاقد روغن دارای پودر ماهی، کنجاله سویا، آرد گندم، مخمر ساکرومایسیز، کولین کلراید، دی ال متیونین، لیزین هیدروکلراید، ویتامین C، مکمل ویتامین B کمپلکس، مکمل ویتامین E، نمک، مکمل مواد معدنی، مکمل ویتامین، دی کلسیم فسفات و بایندر (زلاتین).

۲. مخلوط ال کارنیتین دارای ۶۰ درصد ال کارنیتین تارترات (۴۰ درصد ال کارنیتین خالص).

۳. لاکتوز، نشاسته، سلولز میکروکریستال و استتارت منیزیم. ۴-۵-۶-براساس ماده خشک

نتایج

مکمل‌ها مشاهده شد. کمترین ضریب تبدیل خوراک در ماهی‌های تغذیه شده با جیره دارای روغن سویا به همراه مکمل ال کارنیتین بود (جدول ۲). افزودن یک گرم مکمل ال کارنیتین به کیلوگرم جیره غذایی دارای روغن سویا و نیز روغن ماهی، سبب کاهش معنی‌دار ضریب تبدیل خوراک ماهی‌ها شد ($F=6.25$, $df=7$, $p\leq 0.05$) (جدول ۳). افزودن مکمل‌های ال کارنیتین و راکتوپامین به جیره غذایی دارای روغن ماهی، سبب کاهش معنی‌دار ضریب تبدیل خوراک ماهی‌ها شد ($F=6.25$, $df=7$,

ضریب تبدیل خوراک با افزودن یک گرم مکمل ال کارنیتین به کیلوگرم جیره، کاهش یافت. در صورتی که افزودن مکمل راکتوپامین تأثیر معنی‌داری بر ضریب تبدیل خوراک ماهی‌ها نداشت ($F=4.22$, $df=1$, $p>0.05$) (جدول ۲). اثر متقابل نوع روغن و مکمل‌ها بر ضریب تبدیل خوراک تأثیر گذار بود (جدول ۳). به طوری که بیشترین ضریب تبدیل خوراک در ماهی‌های تغذیه شده با جیره دارای روغن ماهی و روغن سویا بدون

افزایش وزن در ماهی تغذیه شده با جیره دارای روغن ماهی بدون مکمل و جیره دارای روغن سویا بدون مکمل مشاهده شد. افزودن ده میلی گرم مکمل راکتوپامین به کیلوگرم جیره دارای روغن ماهی سبب افزایش در وزن روزانه ماهی شد (جدول ۳).

در این تحقیق اثر نوع روغن، ال کارنیتین و راکتوپامین و همچنین اثر متقابل آنها بر فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون در ماهی قزل آلائی رنگین کمان بررسی شد (جدول ۴ و ۵). استفاده از مکمل ال کارنیتین سبب افزایش سطح آلبومین و HDL سرم خون شد و استفاده از راکتوپامین باعث کاهش تری گلیسرید سرم خون گردید (جدول ۴ و ۵). همچنین اثر متقابل روغن سویا با ال کارنیتین منجر به افزایش سطح آلبومین و تری گلیسرید سرم خون گردید (جدول ۵). استفاده از مکمل راکتوپامین در جیره‌های حاوی روغن سویا منجر به افزایش سطح پروتئین کل و گلوبولین سرم خون شد (جدول ۵). همچنین استفاده از روغن ماهی با ال کارنیتین و نیز روغن ماهی با راکتوپامین سبب کاهش سطح پروتئین کل، گلوبولین و آلبومین سرم خون گردید. مصرف روغن ماهی بدون مکمل سبب کاهش معنی‌دار سطح آلبومین، پروتئین کل، گلوبولین و تری گلیسرید سرم خون ماهی گردید و نیز افزایش سطح کلسترول سرم خون ماهی شد (جدول ۴).

$p \leq 0.05$). مصرف روغن ماهی سبب افزایش معنی‌دار در مقدار رشد ویژه ماهی‌ها شد ($F=5.66, df=1, P \leq 0.05$). در صورتی که مصرف مکمل‌های ال کارنیتین و راکتوپامین به تنهایی تأثیر معنی‌داری بر رشد ویژه ماهی‌ها نداشت ($F=1.22, F=1.99, df=1, p > 0.05$) (جدول ۲). بیشترین میزان رشد ویژه در ماهی‌های تغذیه شده با جیره دارای روغن ماهی به همراه مکمل راکتوپامین مشاهده شد. افزودن مکمل ال کارنیتین به جیره دارای روغن ماهی و روغن سویا سبب بهبود رشد ویژه شد، هرچند که این بهبود معنی‌دار نبود ($F=2.86, df=7, p > 0.05$) (جدول ۳). مصرف روغن ماهی سبب افزایش میزان خوراک در مقایسه با روغن سویا در ماهی قزل آلا شد (جدول ۲) و افزودن یک گرم مکمل ال کارنیتین به کیلوگرم جیره غذایی ماهی، سبب کاهش معنی‌دار میزان مصرف خوراک شد ($F=25.85, df=1, p \leq 0.05$). بیشترین میزان مصرف خوراک در ماهی‌های تغذیه شده با جیره دارای روغن ماهی بدون مکمل مشاهده شد و کمترین آن در ماهی‌های تغذیه شده با جیره دارای روغن سویا با مکمل ال کارنیتین و جیره دارای روغن ماهی با ال کارنیتین و راکتوپامین بود و افزودن هر دو مکمل ال کارنیتین و راکتوپامین به جیره دارای روغن ماهی سبب کاهش معنی‌دار در میزان مصرف خوراک شد ($F=5.48, df=5.48, p \leq 0.05$) (جدول ۳). بیشترین افزایش وزن روزانه در ماهی‌های تغذیه شده با جیره دارای روغن ماهی با مکمل راکتوپامین بود، و کمترین میزان

جدول ۲: اثر نوع روغن و مکمل‌های ال کارنیتین و راکتوپامین بر عملکرد رشد ماهی قزل آلائی رنگین کمان

شاخص	راندمان	شاخص	ضریب	رشد	مصرف	افزایش وزن	جیره‌های آزمایشی
چاقی	لاشه	کبدی	خوراک	(درصد)	(گرم / ماهی)	(گرم/ماه)	
۱/۸۵	۸۶/۷	۱/۰۹	۱/۰۷	۱/۰۳ ^b	۱/۲۷ ^b	۱/۲	سویا
۱/۷۷	۸۶/۹	۱/۰۶	۱/۰۷	۱/۱ ^a	۱/۳۵ ^a	۱/۲۷	ماهی
ال کارنیتین							
۱/۸۶ ^a	۸۶/۹	۱/۰۶	۱/۱۸ ^a	۱/۰۵	۱/۴۱ ^a	۱/۲۱	صفر (گرم در کیلوگرم)
۱/۷۲ ^b	۸۶/۶	۱/۰۹	۰/۹۶ ^b	۱/۰۸	۱/۲۱ ^b	۱/۲۶	یک (گرم در کیلوگرم)
راکتوپامین							
۱/۸۲	۸۷/۳ ^a	۱/۰۹	۱/۱۱	۱/۰۵	۱/۳۴	۱/۲۲	صفر (میلی گرم در کیلوگرم)

ادامه جدول ۲:							
۱/۸۰	۸۶/۳ ^b	۱/۰۶	۱/۰۳	۱/۰۹	۱/۲۹	۱/۲۵	ده (میلی گرم در کیلوگرم)
۱/۰۷	۰/۴۸	۰/۷۴	۰/۰۵	۰/۴	۰/۰۵	۰/۰۶	مجموع خطای معیار میانگین
سطح احتمال							
۰/۱۲۳۳	۰/۵۶۹۱	۰/۶۷۱۰	۰/۹۲۲۲	۰/۰۲۵۶	۰/۰۴۷۱	۰/۰۸۹۹۸	روغن
۰/۰۳۷۸	۰/۲۹۶۲	۰/۶۳۳۴	۰/۰۰۰۱	۰/۲۸۱۱	۰/۰۰۰۱	۰/۲۲۳۱	ال کارنیتین
۰/۶۸۹۳	۰/۰۰۸۶	۰/۵۳۴۸	۰/۰۵۰۹	۰/۱۷۰۸	۰/۲۱۲۴	۰/۳۹۲۹	راکتوپامین
۰/۴۰۷۹	۰/۴۳۸۴	۰/۱۶۷۹	۰/۶۸۴۵	۰/۲۳۴۸	۰/۴۶۶۸	۰/۱۶۹۹	روغن×ال کارنیتین
۰/۶۵۸۳	۰/۲۸۷۶	۰/۵۰۳۴	۰/۰۰۶۶	۰/۰۷۷۴	۰/۲۲۸۴	۰/۰۳۱۰	روغن×راکتوپامین
۰/۳۴۶۰	۰/۴۱۹۲	۰/۰۹۶۹	۰/۰۱۳۲	۰/۰۶۶۸	۰/۵۱۷۰	۰/۰۲۶۰	ال کارنیتین×راکتوپامین
۰/۸۱۶۵	۰/۰۸۳۲	۰/۶۹۵۶	۰/۴۶۳۲	۰/۰۷۱۹	۰/۱۲۶۷	۰/۰۶۶۴	روغن×ال کارنیتین×راکتوپامین

حروف متفاوت روی اعداد هرستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی‌دار ($p \leq 0.05$) می باشد.

جدول ۳: اثرات متقابل جیره‌های غذایی دارای نوع روغن متفاوت با مکمل‌های ال کارنیتین و راکتوپامین بر عملکرد رشد ماهی قزل آبی رنگین کمان

اثرات متقابل	افزایش وزن روزانه (گرم / ماهی)	مصرف خوراک (گرم / ماهی)	رشدویژه (درصد)	ضریب تبدیل خوراک	شاخص کبدی (درصد)	راندمان لاشه (درصد)	شاخص چاقی (درصد)
روغن سویا	۱/۱۶ ^b	۱/۴۰ ^{abc}	۱/۰۰۹ ^b	۱/۲۱ ^a	۱/۰۸	۸۷/۲۵ ^a	۱/۸۴
روغن ماهی	۱/۱۱ ^b	۱/۵۰ ^a	۱/۰۰۵ ^b	۱/۳۵ ^a	۰/۹۹	۸۷/۴۲ ^a	۱/۹۵
روغن سویا بال کارنیتین	۱/۳ ^{ab}	۱/۱۴ ^d	۱/۰۷۷ ^{ab}	۰/۹ ^c	۱/۱۰	۸۷/۵۲ ^a	۱/۷۴
روغن سویا با راکتوپامین	۱/۱۱ ^b	۱/۳۱ ^{bcd}	۰/۹۹۷ ^b	۱/۱۷ ^{ab}	۱/۱۵	۸۶/۷۹ ^a	۱/۷۶
روغن ماهی بال کارنیتین	۱/۳ ^{ab}	۱/۲۱ ^{bcd}	۱/۱۲ ^{ab}	۱/۰۰ ^{bc}	۱/۲۰	۸۶/۹۹ ^a	۱/۷۴
روغن ماهی با راکتوپامین	۱/۴۴ ^a	۱/۴۳ ^{ab}	۱/۲ ^a	۰/۹۹ ^{bc}	۱/۰۴	۸۶/۴۷ ^a	۱/۸۹
روغن سویا با ال کارنیتین و راکتوپامین	۱/۲۱ ^b	۱/۲۳ ^{cd}	۱/۰۶۳ ^b	۱/۰۲ ^{bc}	۱/۰۳	۸۵/۲۵ ^b	۱/۷۳
روغن ماهی با ال کارنیتین و راکتوپامین	۱/۲۵ ^{ab}	۱/۱۷ ^d	۱/۰۹۶ ^{ab}	۰/۹۴ ^c	۱/۰۲	۸۶/۷۲ ^a	۱/۸۰

حروف متفاوت روی اعداد هرستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی‌دار ($p \leq 0.05$) می باشد.

جدول ۴: اثرنوع روغن و مکمل ال کارنیتین و راکتوپامین بر فراسنجه های سرم خون ماهی قزل آلاهی رنگین کمان

جیره های آزمایشی / فراسنجه						اثرات اصلی
آلبومین (گرم در دسی لیتر)	پروتئین کل (گرم در دسی لیتر)	گلوبولین (گرم در دسی لیتر)	کلسترول (میلی گرم در دسی لیتر)	گلیسرید (میلی گرم در دسی لیتر)	HDL ¹ (میلی گرم در دسی لیتر)	منابع تغییرات
۲/۰۳ ^a	۵/۴۵ ^a	۳/۴۳ ^a	۳۱۰/۳ ^b	۳۲۹/۷۱ ^a	۶۱/۵۶	روغن سویا
۱/۸۰ ^b	۴/۴۸ ^b	۲/۸۲ ^b	۳۵۸/۹ ^a	۲۵۵/۵۷ ^b	۶۱/۲۲	ماهی
۱/۸۲ ^b	۵/۱۳	۳/۲۱	۳۲۹/۱۷	۲۹۶/۵۹	۵۷/۱۳ ^b	ال کارنیتین
۱/۹۹ ^a	۴/۷۸	۳/۰۳	۳۴۰/۰۶	۲۸۸/۶۹	۶۵/۶۹ ^a	صفر (گرمدر کیلوگرم)
۱/۹۰	۴/۸۸	۳/۰۶	۳۱۴/۸۷	۳۳۱/۲۸ ^a	۶۱/۰۵	یک (گرم در کیلوگرم)
۱/۹۱	۵/۰۳	۳/۱۹	۳۵۴/۳۶	۲۵۴/۰۰ ^b	۶۱/۸۰	راکتوپامین
۰/۰۶	۰/۲۷	۰/۲۴	۲۵/۷۶	۳۱/۰۶	۵/۱۹	صفر (میلی گرم در کیلوگرم)
۰/۰۰۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۳۶	۰/۰۲۷۰	۰/۰۰۷۰	۰/۹۳۳۳	ده (میلی گرم در کیلوگرم)
۰/۰۰۳۶	۰/۰۵۹۸	۰/۲۳۵۰	۰/۴۷۷۰	۰/۵۸۲۴	۰/۰۴۱۲	مجموع خطای معیار میانگین
۰/۹۱۹۹	۰/۳۰۳۹	۰/۴۲۳۲	۰/۰۵۰۲	۰/۰۰۳۲	۰/۹۷۵۴	منابع تغییرات
۰/۱۲۶۰	۰/۱۹۵۸	۰/۰۷۹۴	۰/۰۰۹۴	۰/۰۰۲۳	۰/۱۶۹۴	روغن ال کارنیتین
۰/۰۰۲۹	۰/۵۹۳۴	۰/۳۳۲۷	۰/۰۰۰۷	۰/۰۰۰۱	۰/۶۰۰۴	روغن ال کارنیتین × راکتوپامین
۰/۸۳۶۴	۰/۳۷۷۳	۰/۷۹۸۷	۰/۵۷۸۷	۰/۸۴۶۶	۰/۹۷۹۵	ال
۰/۰۰۰۱	۰/۰۴۳۳	۰/۳۵۷۲	۰/۳۹۲۰	۰/۴۲۵۰	۰/۵۶۶۵	ال کارنیتین × راکتوپامین
						روغن ال کارنیتین × راکتوپامین

حروف متفاوت روی اعداد هرستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار ($p \leq 0.05$) می باشد. ۱-لیپوپروتئین باچگالی بالا

جدول ۵: اثرات متقابل جیره‌های غذایی دارای نوع روغن متفاوت با مکمل‌های ال کارنیتین و راکتوپامین بر فراسنجه‌های سرم خون

HDL ¹ (میلی گرم در دسی لیتر)	تری گلیسرید (میلی گرم در دسی لیتر)	کلسترول (میلی گرم در دسی لیتر)	گلوبولین (گرم در دسی لیتر)	پروتئین کل (گرم در دسی لیتر)	آلبومین (گرم در دسی لیتر)	جیره‌های آزمایشی
۵۷/۸۳	۴۱۶/۴۷ ^{ab}	۲۹۳/۹۶ ^{bc}	۳/۱۴ ^{ab}	۵/۰۹ ^{bc}	۱/۹۴ ^{cd}	روغن سویا
۵۶/۴۳	۲۷۰/۲۰ ^{cde}	۳۱۳/۹۳ ^{bc}	۳/۱۵ ^{ab}	۴/۸۷ ^{bcd}	۱/۷۱ ^e	روغن ماهی
۶۳/۱۳	۴۷۹/۲۲ ^a	۳۶۳/۷۶ ^b	۳/۴۴ ^a	۵/۵۳ ^{ab}	۲/۲۳ ^a	روغن سویا با ال کارنیتین
۶۲/۳۳	۱۶۴/۱۸ ^f	۲۴۷/۲۰ ^c	۳/۶۷ ^a	۶/۰۷ ^a	۲/۰۱ ^{bc}	روغن سویا باراکتوپامین
۶۸/۹۰	۱۷۹/۶۱ ^{ef}	۲۸۸/۴ ^{bc}	۲/۴۵ ^b	۳/۹۸ ^d	۱/۷۴ ^{de}	روغن ماهی با ال کارنیتین
۵۱/۹۹	۳۴۴/۳۱ ^{bc}	۴۶۶/۶۷ ^a	۲/۹۹ ^{ab}	۴/۷۳ ^{bcd}	۱/۶۳ ^e	روغن ماهی با راکتوپامین
۶۳/۱۳	۲۷۶/۶۷ ^{cd}	۳۲۹/۷۰ ^{bc}	۳/۵۳ ^a	۵/۲۷ ^{ab}	۱/۸۳ ^{cde}	روغن سویا با ال کارنیتین و راکتوپامین
۶۹/۳۰	۲۲۳/۲۷ ^{def}	۳۸۲/۱۰ ^{ab}	۲/۵۴ ^b	۴/۳۱ ^{cd}	۲/۱۶ ^{ab}	روغن ماهی با ال کارنیتین و راکتوپامین

حروف متفاوت روی اعداد هرستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی‌دار ($P \leq 0.05$) می باشد. ۱-لیپوپروتئین باچگالی بالا

بحث

لیپیدها، مکمل غذایی کارنیتین ممکن است برای تحریک اکسیداسیون اسیدهای چرب و تنظیم لیپولیز به کار رود (Ozorio et al., 2003). تحقیقی که به بررسی اثرهای مکمل ال کارنیتین (۱۰۰۰ میلی گرم در کیلوگرم) در جیره غذایی گربه ماهی انگشت قد با سطوح مختلف لیزین انجام گرفت نشان داد که هرچند کارنیتین تأثیری بر رشد ندارد اما مقدار لیپید کبد و ماهیچه را کاهش می‌دهد (Burtle & Liu, 1994). بررسی تأثیر ال کارنیتین بر رشد بچه ماهیان انگشت قد قزل آلی رنگین کمان درمقادیر صفر، ۱، ۲ و ۴ گرم ال کارنیتین در هر کیلوگرم خوراک نشان داد که ال کارنیتین روی رشد قزل آلی رنگین کمان تأثیری ندارد (Chatzifotis et al., 1997) که با نتایج این آزمایش تطابق نداشت زیرا مکمل ال کارنیتین سبب بهبود ضریب تبدیل خوراک ماهی شد (جدول ۲). استفاده از سطوح صفر، ۱ و ۲ گرم ال کارنیتین در کیلوگرم غذای ماهی قزل آلی رنگین کمان با میانگین وزن ۱۳۰ گرم به مدت ۱۰ هفته نشان داد که افزایش وزن، رشد ویژه ماهی‌هایی که از سطح یک گرم ال کارنیتین در جیره استفاده کردند نسبت به ماهی‌های گروه شاهد بهبود داشته است و ضریب تبدیل خوراک آنها در مقایسه با گروه شاهد کاهش یافت و شاخص‌های چربی شکمی ماهی‌هایی که از سطح ۲ گرم ال کارنیتین مصرف کرده

اثر مثبت ال کارنیتین بر رشد ماهی در نتیجه بهبود استفاده از غذا (افزایش راندمان تبدیل غذایی) و احتمالاً تحریک عمل صرفه جویی در مصرف پروتئین به علت افزایش انرژی حاصل شده از چربی است (جلالی حاجی آبادی، ۱۳۸۷). احمدی فکجور و همکاران (۱۳۸۷) با بررسی تأثیر سطوح مختلف چربی‌های گیاهی و جانوری بر عملکرد رشد و برخی شاخص‌های بیوشیمیایی فیل ماهی (*Huso huso*)، با میانگین وزن ۲۱۵ گرم که از پنج جیره مختلف که در آن از روغن ماهی و روغن سویا با دو سطح مختلف (۱۷/۴ و ۵/۳۵ درصد) و یک جیره بدون استفاده از هیچ روغنی تهیه شده بود مشاهده کردند که ماهیانی که از جیره دارای روغن ماهی با سطح ۱۷/۴ درصد استفاده کردند، بیشترین نرخ رشد ویژه و بیشترین افزایش وزن بدن را نشان دادند که با نتایج این آزمایش مطابقت دارد (جدول ۲). اکسیداسیون چربی بالاترین و بهترین بازده انرژی به ازای هر واحد از وزن خوراک را فراهم می‌کند و کارنیتین، اکسیداسیون چربی را تحریک می‌کند. بنابراین افزودن کارنیتین به جیره غذایی ماهی می‌تواند اثرات صرفه جویی مصرف پروتئین به وسیله چربی را افزایش داده و سبب رشد بیشتر در اثر مصرف جیره‌هایی با پروتئین کمتر شود. برای پرهیز از تجمع

در حیوانات مسن و سنگین پاسخ بهتری را سبب می‌شود (Moloney *et al.*, 1991).

به نظر می‌رسد که اثرات مکمل‌های ال کارنیتین و راکتوپامین در جهت تغییر فرآیند متابولیسم مواد مغذی در بدن ماهی است. مهمترین تأثیر نوع روغن بر آلبومین، پروتئین کل، گلوبولین، کلسترول و تری گلیسرید سرم خون ماهی است. افزایش آلبومین سرم خون ماهی‌هایی که از ال کارنیتین در جیره خود استفاده کرده‌اند در پاسخ به افزایش انتقال اسیدهای چرب از بافت‌ها برای فرآیند اکسیداسیون می‌باشد و افزایش دیگر پروتئین‌های خون مانند گلوبولین و پروتئین کل ممکن است نشان دهنده اثر صرفه جویی مصرف پروتئین توسط بتا اکسیداسیون اسیدهای چرب باشد که سبب ساخت بیشتر پروتئین در سرم خون می‌شود (Rodnick & Williams, 1999).

Esteve-Garcia و Crespo (۲۰۰۱) علت اصلی افزایش کلسترول و HDL را وجود اسیدهای چرب امگا-۳ در روغن ماهی گزارش کردند. Farrell و Gibson (۱۹۹۰) گزارش کردند اسیدهای چرب امگا-۳ به خصوص اسید ایکوزاپنتانویک و اسید داکوزاهگزانویک در روغن ماهی با کاهش سطوح لیپوپروتئین باچگالی بسیار پایین (VLDL) در خون موجب کاهش چرخش آزاد غلظت لیپوپروتئین باچگالی پایین (LDL) (که معمولاً به بافت برای ذخیره چربی رها شده و یا مستقیماً در سرخرگها رسوب می‌کند) در خون شده و باعث سنتز تری گلیسرید در کبد می‌شود. نتایج مطالعات Babalola و همکاران (۲۰۰۹) بر روی ماهی *Heterobranchus longifilis* نشان داد، کلسترول به میزان قابل ملاحظه‌ای در ماهیانی که با خوراک‌های دارای روغن آفتابگردان تغذیه شده بودند، نسبت به خوراک‌های دارای روغن ماهی بیشتر بوده و پیشنهاد کردند جهت متعادل نمودن غلظت کلسترول خون ماهیان، بخشی از منابع روغن گیاهی با منابع روغن جانوری جایگزین شود. در تحقیق Jalali و Haji-Abadi (۲۰۱۰) در بررسی اثر مکمل ال کارنیتین بر فراسنجه‌های خونی ماهی قزل آلا مشخص گردید که مصرف ال کارنیتین سبب کاهش تری گلیسرید سرم خون می‌شود (جدول ۴). لیپوپروتئین با چگالی بسیار

بودند کاهش یافت (جلالی حاجی آبادی، ۱۳۸۷)، که کاهش ضریب تبدیل خوراک این پژوهش با پژوهش حاضر مطابقت دارد. یکی از دلایلی که امکان دارد ماهی‌ها به ویژه ماهی‌های کف زی مانند فیل ماهی پاسخ کمتری به ال کارنیتین بدهد این است که هرچه حلالیت ال کارنیتین در آب بیشتر باشد امکان ازدست خارج شدن آن برای این ماهی‌ها بیشتر است زیرا مدت زمان بیشتری طول می‌کشد تا غذا توسط ماهی خورده شود. باتوجه به تحقیق حاضر و دیگر تحقیقات مشخص می‌شود که اثرات مثبت ال کارنیتین در اثر بهبود استفاده از خوراک به احتمال زیاد نقش صرفه جویی در مصرف پروتئین می‌باشد. نتایج متفاوت در ارتباط با افزودن مکمل ال کارنیتین به جیره ماهی قزل آلا ممکن است مربوط به ترکیب جیره غذایی از نظر اسیدهای آمینه لیزین و متیونین به عنوان پیش سازهای ال کارنیتین، نوع روغن و ترکیب اسیدهای چرب جیره، اندازه ماهی و نیز نوع و سطح مکمل ال کارنیتین استفاده شده باشد. یکی از مشخص ترین اثرات محرک‌های بتا در حیوانات اهلی افزایش توده ماهیچه ای است (Moloney *et al.*, 1991). افزایش رشد پروتئینی ماهیچه می‌تواند در اثر تغییرات در میزان ساخت پروتئین، میزان تجزیه آن و یا هر دو باشد. در همین ارتباط راکتوپامین تثبیت نیتروژن و سنتز پروتئین را افزایش داده و دومین اثر مشخص شده محرک‌های بتا کاهش توده چربی لاشه است (Moloney *et al.*, 1991). سطح استفاده از این ترکیبات بر پاسخ حیوان نیز تأثیر می‌گذارد. Vandenberg و همکاران (۱۹۹۸) در بررسی اثر بتا‌آدرنرژیک آگونیست‌ها بر ماهی قزل آلا مشاهده کردند که مصرف راکتوپامین در سطح ۱۰ میلی گرم در کیلوگرم جیره سبب بهبود رشد ماهی قزل آلا رنگین کمان می‌شود و سطوح بالاتر آن تأثیری ندارد که با نتایج این آزمایش تطابق ندارد. زیرا مقادیر زیاد بتا آگونیست‌ها سبب تغییر گیرنده‌های بتا و تنظیم زیرین^۱ فراوانی mRNA گیرنده‌های بتا می‌شود به طور مشخص فنل اتانول آمینها

^۱ Down regulation

آلبومین، پروتئین کل، گلوبولین، تری گلیسرید و افزایش سطح کلسترول سرم خون ماهی قزل آلا شد. مصرف روغن سویا بدون مکمل سبب افزایش سطح آلبومین، پروتئین کل، گلوبولین، تری گلیسرید و کاهش سطح کلسترول سرم خون ماهی قزل آلا شد. همچنین افزودن مکمل راکتوپامین به جیره غذایی دارای روغن سویا سبب کاهش کلسترول و تری گلیسرید سرم خون ماهی شد. در بررسی اثرات متقابل نوع روغن و مکمل ال کارنیتین و راکتوپامین بر عملکرد ماهی قزل آلا رنگین کمان در آزمایش حاضر مشاهده شد که افزایش وزن، رشد ویژه، ضریب تبدیل غذایی، مصرف خوراک و راندمان لاشه تحت تأثیر قرار گرفت. در صورتی که شاخص چاقی و شاخص کبدی در این آزمایش تحت تأثیر نوع جیره غذایی قرار نگرفت. هرچند که شاخص‌های رشد ماهی به حضور همزمان نوع روغن و مکمل‌های ال کارنیتین و راکتوپامین پاسخ نداد، اما می‌توان با تغییر مقدار و نوع روغن مصرفی، میزان مصرف مکمل‌ها و افزایش مدت زمان آزمایش سبب پاسخ بهتر عملکردی رشد ماهی‌ها شد. با توجه به نتایج پژوهش حاضر، مشخص شد که پاسخ ماهی قزل آلا رنگین کمان به مکمل غذایی ال کارنیتین و راکتوپامین به طور مجزا و توأم، تحت تأثیر نوع روغن جیره غذایی است، به طوری که پاسخ عملکردی و فیزیولوژیکی این ماهی، به مکمل‌های فوق‌الذکر تحت تأثیر روغن ماهی و سویا و به دنبال آن ترکیب اسیدچرب آنهاست.

تشکر و قدردانی

از مدیریت شرکت فرادانه (تولید کننده خوراک آبزیان) و مهندس فرود یدالهی، برای همیاری در اجرای این پژوهش تقدیر می‌گردد.

منابع

احمدی فکجور، ح.، ارشاد لنگرودی، ه. و طلوعی گیلانی، م.ح.، ۱۳۸۷. مقایسه و تأثیر سطوح مختلف چربیهای گیاهی و جانوری بر عملکرد رشد و برخی شاخص‌های بیوشیمیایی فیل ماهی (*Huso huso*). مجله شیلات. سال سوم. شماره دوم.

جلالی حاجی آبادی، س.م.ع.، ۱۳۸۷. اثر مکمل ال کارنیتین و راکتوپامین بر ماهی قزل آلا رنگین

پایین (VLDL) در سرم خون نقش ناقل تری گلیسرید از کبد به بافت‌ها را داشته، در حالی که آلبومین نقش اتصال اسیدهای چرب غیر استریفیه و انتقال و جابجایی آنها در بین بافت‌های بدن را دارد. بنابراین تغییر سطح این متابولیت‌ها در خون ممکن است مربوط به تغییر در فرایند سوخت و ساز بدن باشد. افزایش آلبومین سرم خون در ماهی‌هایی که از ال کارنیتین در جیره غذایی خود استفاده کرده‌اند ممکن است در پاسخ به افزایش انتقال اسیدهای چرب از بافت‌ها جهت فرآیند اکسیداسیون باشد (Rodnick & Williams, 1999). نتیجه پژوهش‌های قبلی نشان می‌دهد که استفاده از ال کارنیتین و راکتوپامین بر سطح تری گلیسرید سرم خون ماهی اثر دارد به طوری که استفاده از راکتوپامین به تنهایی سطح تری گلیسرید سرم خون را کاهش داد اما افزودن ۲ گرم ال کارنیتین به کیلوگرم به جیره دارای راکتوپامین سبب افزایش آن گردید (Jalali Haji-abadi et al., 2010) که با نتایج حاصل از این پژوهش مطابقت دارد. Kheiri و همکاران (۲۰۱۱) گزارش کردند که میزان تری گلیسرید و گلوبولین سرم خون جوجه‌های گوشتی با افزایش مصرف راکتوپامین کاهش، ولی آلبومین سرم خون جوجه‌ها افزایش یافت که دلیل تفاوت ممکن است به دلیل ترکیب جیره غذایی، نوع روغن مصرفی، میزان مصرف مکمل و نوع حیوان آزمایشی باشد. در بررسی اثرات اصلی، افزودن ۱۰ میلی گرم راکتوپامین در کیلوگرم جیره‌های غذایی سبب کاهش تری گلیسرید سرم خون گردید که با افزودن یک گرم مکمل ال کارنیتین سبب افزایش در غلظت سرمی آن شد به طوری که بیشترین مقدار تری گلیسرید در ماهی‌هایی که از جیره دارای روغن سویا به همراه یک گرم مکمل ال کارنیتین مشاهده شد و بیشترین مقدار کلسترول در تیمار روغن ماهی به همراه ۱۰ میلی گرم راکتوپامین مشاهده گردید (جدول ۵). اما در تحقیق جلالی حاجی آبادی (۱۳۸۷) مشخص گردید که راکتوپامین تأثیری بر کلسترول و تری گلیسرید سرم خون نداشت که این تفاوت ممکن است مربوط به ترکیب روغن جیره غذایی باشد زیرا در آن پژوهش از مخلوط روغن سویا و ماهی به نسبت مساوی در جیره‌ها استفاده شد. باتوجه به نتایج این پژوهش مشخص گردید که مصرف روغن ماهی بدون مکمل ال کارنیتین سبب کاهش

- Journal of Animal Science, 71, 1966-1977.
- Farrell, D.J. and Gibson, R.A., 1990.** Manipulation of the composition of lipids in eggs and poultry. Proceeding of the Inaugural Massey Pig and Poultry Symposium, Massey University, New Zealand, pp.164-179.
- Greene, D.H.S. and Selivonchick, D.P., 1990.** Effects of dietary vegetable, animal and marine lipids on muscle lipid and hematology of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Aquaculture, 89, 165-182.
- Halver, J.E. and Hardy, R.W., 2002.** Fish nutrition. Third Edition. Academic Press. Elsevier Science. San Diego, California, 824P.
- Jalali Haji-abadi, S.M.A., Mahboobi-sofiani, N., Sadegi, A.A., Chamani, M. and Riazi, G.H., 2010.** Effects of supplemental dietary L-carnitine and ractopamin on the performance of juvenile rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Aquaculture Research, 103, 1582-1591.
- Kheiri, F., Pourreza, J., Ebrahimnezhad, Y., Nazeradl, K. and Jalali Haji-abadi, S.M.A., 2011.** Effects of supplemental ractopamine and L-carnitine on growth performance, blood biochemical parameters and carcass traits of male broiler chicks. African Journal of Biotechnology, 10(68), 15450-15455.
- Moloney, A., Allen, P., Joseph, R. and Tarrant, V., 1991.** Growth regulation in کمان (*Oncorhynchus mykiss*). پایان نامه دکتری تخصصی دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
- خواجه، غ. و پیغان، ر.، ۱۳۸۶.** بررسی برخی فاکتورهای بیوشیمیایی سرم خون ماهی قزل آلی رنگین کمان پرورش یافته در استخرهای خاکی. مجله تحقیقات دام پزشکی، ۳: ۱۹۷-۲۰۳.
- Babalola, T.O.O., Adebayo, M.A., Apata, D.F. and Omotosho, J.S., 2009.** Effect of dietary alternative lipid sources on haematological parameters and serum constituents of *Heterobranchus longifilis* fingerlings. Tropical Animal Health and Production, 41, 371-373.
- Burtle, G.J. and Liu, Q., 1994.** Dietary carnitine and lysine affect channel catfish lipid and protein composition. Journal of the World Aquaculture Society, 25, 169-174.
- Chatzifotis, S., Takeuchi, T., Watanabe, T. and Satoh, S., 1997.** The effect of dietary carnitine supplementation on growth of rainbow trout fingerlings. Fish science, 63, 321-322.
- Crespo, N. and Esteve-Garcia, E., 2001.** Dietary fatty acid profile modifies abdominal fat deposition in broiler chickens. Poultry Science, 80, 71-78.
- Dias, J., Arzel, J., Corraze, G. and Kaushik, S.J., 2001.** Effect of dietary l-carnitine supplementation on growth and lipid metabolism in European seabass (*Dicentrarchus labrax*). Aquaculture Research, 32, 206-215.
- Dunsha, F.R., 1993.** Effect of metabolism modifiers on lipid metabolism in the pig.

- Chemie. Chemical Monthly, 136, 1501-1507.
- Ricke, E., Smith, D.J., Feil, V.J., Larsen, G.L. and Caton, J.S., 1999.** Effects of ractopamine HCL stereoisomers on growth, nitrogen retention, and carcass composition in rats. *Journal of Animal Science*, 77, 701-707.
- Rodnick, K.J. and Williams, S.R., 1999.** Effects of body size on biochemical characteristics of trabecular cardiac muscle and plasma of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Comparative Biochemistry and Physiology Part A*, 122, 407-413.
- Santulli, A. and D'Amelio V., 1986.** The effects of carnitine on the growth of sea bass (*Dicentrarchus labrax* L). fry. *Journal of Fish Biology*, 28, 81-86.
- Simone, C.D. and Famularo, G., 1997.** Carnitine today, Eds. Claudio De Simone and Giuseppe Famularo, *The Role of Carnitine in Cell Metabolism*. Chapter 6. pp. 1-37.
- Vandenberg, G.W. and Moccia, R.D., 1998.** Growth performance and carcass composition of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) (Walbaum), fed the β -agonists ractopamine. *Aquaculture Research*, 29, 469-479.
- farm animals. *Advances in meta research*. In: Pearson AM, Dutson TR (Eds) *Growth regulation in farm animals*. 7. Elsevier Applied Science, New York, pp. 455-513.
- Moreno, J.J. and Mitjavila, M.T., 2003.** The degree of unsaturation of dietary fatty acids and the development of atherosclerosis (Review). *The Journal of Nutritional Biochemistry*, 14, 182-195.
- Mustin, W.T. and Lovell, R.T., 1995.** Dietary protein concentration and daily feed allowance influence response of channel catfish, *Ictalurus punctatus* (Rafinesque), to ractopamine. *Aquaculture Nutrition*, 1, 21-26.
- Ninawe, A.S. and Khedkar, G.D., 2009.** *Nutrition in aquaculture*. Narendra publishing House (INDIA). pp. 84-93.
- Ozorio, R.O.A., Verreth, J.A.J., Aragao, C.R., Vermeulen, C.J., Schrama, J.W., Verstegen, M.W.A. and Huisman, E.A., 2003.** Dietary carnitine supplements increased lipid metabolism and decreased protein oxidation in African catfish (*Clarias gariepinus*) juveniles fed high fat levels. *Journal of Aquaculture in the Tropics*, 18, 225-238.
- Rassoul, F., Loster, H. and Richter, V., 2005.** Effect of L-carnitine on sucrose induced hyperlipidaemia. *Monatshefte für*

Effect of oil source and dietary supplements of L-carnitine and ractopamine on growth performance and some blood biochemical parameters of rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss*

Ahmadian A.; Jalali S.M.A.*; Pourreza J.

*Fish.nutritionist@gmail.com

Department of Animal Science, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Shahrekord Branch, Islamic Azad University, Shahrekord

Key words: Fish oil, Soybean oil, L-carnitine, Ractopamine, Rainbow trout

Abstract

An experiment was conducted to study the effects of oil source, L- carnitine and ractopamine supplements on growth performance and blood biochemical parameters of rainbow trout. With 2×2×2 factorial experimental design, 288 fish with 90 ±5 g initial weight were randomly distributed to 32 fiber glass tanks and fed two times a day at *ad libitum* by eight dietary treatments during 8 weeks. The experimental diets were containing two supplemental dietaries L- carnitine levels (0 and 1 g.kg⁻¹), two levels of ractopamine (0 and 10 mg.kg⁻¹) and two dietary oil sources (fish and soybean oil). Feed conversion ratio (FCR), specific growth rate (SGR), feed intake, body weight gain and biochemical parameter of blood serum in fish such as albumin, total protein, triglyceride, cholesterol and high density lipoprotein (HDL) were measured at the end of experiment. Results showed that feed conversion ratio of fish was not affected by dietary oil sources and ractopamine supplements but addition of L- carnitine to diet reduced it significantly. Addition of L-carnitine and ractopamine to diet which contain fish oil improved significantly FCR of fish. Fish oil increased fish SGR and its highest level was seen at fish oil plus ractopamine dietary treatment. Feed intake was affected by fish oil and L- carnitine supplement which is increased and reduced it, respectively. Addition of L- carnitine to diet containing fish oil with ractopamine, significantly reduced feed intake of fish. Body weight gain of fish were not affected by dietary oil sources, L-carnitine and ractopamine supplement; however, addition of ractopamine to diet containing fish oil improved it. Ractopamine supplement significantly reduced level of triglyceride and L-carnitine increased albumin and HDL of blood serum of fish. Interaction between oil sources and addition of L- carnitine and ractopamine supplements were seen on biochemical blood serum of fish except HDL. The highest level of albumin and triglyceride in blood serum were seen in fish fed by soybean oil plus L- carnitine, and also the highest level of total protein and globulin in serum were in fish fed by soybean oil plus ractopamine. Overall, results of this experiment showed that physiological and growth responses of rainbow trout to dietary L- carnitine and ractopamine supplements were affected by dietary oil sources.

---

*Corresponding author